

I skoven, hvor jeg vandred

Chr. Winther
(1796-1876)

Thomas Laub
(1852-1927)

Roligt og lyst

Soprano

1. I sko-ven, hvor jeg van - dre, da jeg var ung og glad, er in - gen - ting for -
2. De vil - de a - ne - mo - ner har end det gam - le skær, end klin - ger fjer - ne

Alto

1. I sko-ven, hvor jeg van - dre, da jeg var ung og glad, er in - gen - ting for -
2. De vil - de a - ne - mo - ner har end det gam - le skær, end klin - ger fjer - ne

Bass

1. I sko-ven, hvor jeg van - dre, da jeg var ung og glad, er in - gen -
2. De vil - de a - ne - mo - ner har end det gam - le skær, end klin - ger

6

S.

an - dret, ej stub, ej blomst, ej blad. Med ve - mods fryd for - nem - mer end -
to - ner, som gil mit hjer - te nær; den høj - e pop - pel kro - sig end

A.

an - dret, ej stub, ej blomst, ej blad. Med ve - mods fryd for - nem - mer end -
to - ner, som gil mit hjer - te nær; den høj - e pop - pel kro - sig end

B.

ting for - an - dret, ej stub, ej blomst, ej blad. Med ve - mods fryd for - nem - mer end -
fjer - ne to - ner, som gil mit hjer - te nær; den høj - e pop - pel kro - sig end

11

S.

nu min vak - te sans de sam - me fug - le - stem - mer, den sam - me duft og glans.
li - ge stolt og rank, og bæk - ken end - nu snpr - sig om ste - nen li - ge blank.

A.

nu min vak - te sans de sam - me fug - le - stem - mer, den sam - me duft og glans.
li - ge stolt og rank, og bæk - ken end - nu snpr - sig om ste - nen li - ge blank.

B.

nu min vak - te sans de sam - me fug - le - stem - mer, den sam - me duft og glans.
li - ge stolt og rank, og bæk - ken end - nu snpr - sig om ste - nen li - ge blank.

3. Men mindets skål, de rækker,
gør ej mit hjerte svagt;
Det hæver sig og strækker
sig med forynget magt.
I dette grønne mørke,
i sommerduftens flod
det føler ny sin styrke
og får sit gamle mod.

4. Thi jeg er ingen dåre,
som har den vamlle skik
at spille suk og tåre
på tiden, som hengik.
Ak, alt hvad der kan tænkes
at gøre glæden rig,
det bedste, der kan skænkes,
har tiden skænket mig.